

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **P. K.**, zastoupený JUDr. Jiřím Císařem, advokátem se sídlem Hrnčířská 55/14, Ústí nad Labem, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 1. 2009, č. j. 42 Ca 4/2008 - 24, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ústí nad Labem výše označeným rozsudkem zamítl žalobu, jíž žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2008, č. j. 772/DS/08/32560/Sur. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Teplice ze dne 8. 1. 2008, č. j. SČ 147591/PŘ/4244/2007/Pd., kterým byl žalobce shledán vinným z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle § 22 odst. 1 písm. d) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“) a byla mu uložena pokuta ve výši 25 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců a povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1000 Kč.

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) dne 27. 1. 2009 kasační stížnost, v níž současně požádal, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.) nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však na návrh stěžovatele přizná, jsou-li k tomu splněny zákonné předpoklady. Ty definuje pro odkladný účinek žaloby i kasační stížnosti § 73 odst. 2 s. ř. s., podle něhož je k přiznání odkladného účinku třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele (resp. žalobce) nenahraditelnou újmu a zároveň přiznání odkladného účinku se nesmí dotknout

nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a nesmí být v rozporu s veřejným zájmem. Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se tedy očekává v první řadě tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí (v případě odkladného účinku kasační stížnosti v důsledku rozsudku krajského soudu, ale zprostředkovaně i žalobou napadeného rozhodnutí správního orgánu) vznikne nenahraditelná újma, a vysvětlení, v čem spočívá tato újma a její nenahraditelnost.

Vylíčení podstatných skutečností o této nenahraditelné újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zcela zásadním a nezhoditelným zásahem (například by stěžovateli znemožnil zajištění potřeb svých i své rodiny).

Svou žádost o přiznání odkladného účinku však stěžovatel nikterak neodůvodnil. Pouze v předchozím návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě ve vztahu k zákazu řízení vozidla bez dalšího upřesnění uvedl, že řízení vozidla nutně potřebuje k výkonu svého povolání. Nejvyšší správní soud proto přípisem ze dne 4. 5. 2009, č. j. 5 As 24/2009 - 56, stěžovatele vyzval, aby doložil a upřesnil, proč by mu zákaz řízení vozidla způsobil nenahraditelnou újmu, tedy proč řízení vozidla nutně potřebuje k výkonu svého zaměstnání, či zda ho případně nezbytně potřebuje k dopravě do zaměstnání a zpět. Nejvyšší správní soud k zaslání potřebného vyjádření a podkladů určil stěžovateli lhůtu 15 dnů od doručení předmětné výzvy.

Na uvedenou výzvu však stěžovatel ve stanovené lhůtě ani poté nereagoval.

Nejvyššímu správnímu soudu nezbyvá za této situace než konstatovat, že v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podané stěžovatelem proti rozsudku krajského soudu neuvedl stěžovatel žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možné splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku dovodit; proto Nejvyšší správní soud dle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

Pro úplnost pak Nejvyšší správní soud dodává, že odkladný účinek žalobě přiznal v předchozím řízení krajský soud, a to usnesením ze dne 7. 5. 2008, č. j. 42 Ca 4/2008 - 13. Krajský soud odkázal na § 83 odst. 1 zákona o přestupcích, dle něhož požádá-li účastník, který podal návrh na přezkoumání rozhodnutí o přestupku soudem, o odložení výkonu rozhodnutí, správní orgán jeho žádosti vyhově. Krajský soud přitom dopěl k názoru, že v případě uložení sankce za přestupek dochází k výraznému zásahu do právní sféry osoby, která byla uznána vinnou spácháním přestupku, a proto je zákonem o přestupcích uloženo samotnému správnímu orgánu v případě zahájení soudního přezkumu na návrh odložit vykonatelnost napadeného rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že zákon s ohledem na míru možného zásahu do práv stěžovatele ukládá přiznat na návrh odkladný účinek přímo správnímu orgánu, jehož rozhodnutí je přezkoumáváno soudem, shledal krajský soud, že

jsou naplněny i podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.

K výše uvedenému Nejvyšší správní soud uvádí, že samotné přiznání odkladného účinku žalobě krajským soudem následně nezavazuje Nejvyšší správní soud k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Odložení výkonu rozhodnutí správním orgánem dle § 83 odst. 1 zákona o přestupcích nelze ztotožňovat s přiznáním odkladného účinku žalobě nebo kasační stížnosti za podmínek, které upravuje soudní řád správní. Navíc je třeba brát v potaz, že z hlediska § 83 odst. 1 zákona o přestupcích právní mocí rozhodnutí krajského soudu, jímž byla žaloba zamítnuta a nebyla tedy shledána důvodnou, řízení ve věci přezkoumání žalobou napadeného správního rozhodnutí skončilo, předmětem řízení před Nejvyšším správním soudem o kasační stížnosti jakožto mimořádném opravném prostředku je již primárně nikoli přezkoumání rozhodnutí správního orgánu, ale rozhodnutí krajského soudu. Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je proto třeba posuzovat autonomně a prizmatem splnění požadavků kladených výše uvedenými ustanoveními soudního řádu správního. Splnění těchto požadavků však stěžovatel nedoložil (viz výše), a proto bylo namíste návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítnout.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. června 2009

JUDr. Lenka Matyášová, Ph.D.
předsedkyně senátu